

CONGREGAȚIA ANISP

Monica Adriana Banu – consilier juridic
Octombrie 2007

1. Considerații preliminare

Atrage atenția în ultimul timp pe piața serviciilor de comunicații electronice din România apariția așa numitelor noduri de interconectare către care se încearcă concentrarea cât mai multor furnizori de servicii de comunicații electronice, în vederea schimbului de trafic. Angajamentele de peering ce stau la baza unor astfel de interconectări între rețelele fizice ale participanților susțin interesele comune ale tuturor celor implicați cât și ale consumatorilor, inclusiv la nivel internațional fiind promovate proiecte în vederea „interconectării generale”.

Demersurile unei companii din România în vederea interconectării cu rețelele unor cunoscuți ISP, ne oferă posibilitatea de a descoperi felul în care principii recunoscute la nivel internațional sunt încălcate în mod flagrant în România de chiar susținătorii acestora.

2. „ANISP refuză interconectarea cu furnizori de servicii de comunicații electronice, concurenți pe aceeași piață relevantă (furnizarea de servicii Internet și servicii ale societății informaționale de tip hosting)”

Asociația Națională a Internet Service Providerilor din România (ANISP) este o organizație profesională, apolitică, neguvernamentală, cunoscută pe piața serviciilor de comunicații electronice în mod special datorită colaborărilor cu instituții precum Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, colaborări în vederea elaborării de acte normative și susținerii unor proiecte comune.

Scopul declarat la înființare, transcris de altfel pe pagina de prezentare a asociației, pare a fi „**promovarea și sprijinirea intereselor furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice** (inclusiv Internet).”

Pe lângă implicațiile unei astfel de inițiative demne de apreciat în România, unde am învățat foarte bine că interesele sunt promovate sau sprijinite pur declarativ, ne atrage atenția modalitatea frazeologică prin care au înțeles inițiatorii acestui proiect să își declare scopul înființării asociației. Interpretarea cea mai la îndemână oferită de textul menționat, astfel cum a fost acesta transcris, ar fi faptul că asociația sprijină orice furnizor de comunicații electronice și pe lângă aceștia inclusiv pe furnizorii de servicii Internet. Fără a intra în prea multe detalii juridice, facem totuși precizarea că textul nu pare a fi scris în concordanță cu legislația în materie, serviciile de comunicații electronice sau furnizarea de rețele de comunicații electronice acoperind prin definiție serviciile de Internet. Poate fi consultată în acest sens Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și la interconectarea acestora, cu modificările și completările ulterioare, deși este posibil ca justificarea unui asemenea text să nu fie o cunoaștere neadecvată a legislației ci o simplă eroare materială.

Trecem peste acest aspect și revenim la prezentarea asociației în primul rând pentru că, ANISP nu s-a limitat doar la constituirea unui parteneriat care, prin eforturile comune ale membrilor să sprijine interesele furnizorilor de servicii de comunicații electronice, ci a decis continuarea

inițiativei prin dezvoltarea platformei de interconectare Ronix, prin beneficiile tehnice implicate de acesta numărându-se reducerea încărcării benzii internaționale cu traficul național, cu rezultat direct în creșterea calității serviciilor prin facilitățile oferite utilizatorilor de servicii Internet și disponibilitatea de dezvoltare a serviciilor informaționale la nivel național. Într-adevăr susținerea unui asemenea proiect constituie argumentul forte al unei promovări reale și serioase în ceea ce privește interesele furnizorilor de comunicații electronice din România.

Ce se întâmplă totuși în cazul în care posibilitatea de interconectare este refuzată unui prestator de servicii de comunicații electronice, în mod discreționar, abuziv, fără o justificare legală sau mai curând cu încălcarea prevederilor corespondente facilitării interconectării, de către însăși asociația care declara sprijinul direct tuturor participanților de pe piața de comunicații electronice? Cum sunt protejate și promovate interesele furnizorilor de servicii de comunicații electronice când accesul la un punct de interconectare este îngrădit pe considerente pur personale ale membrilor consiliului de administrație ANISP? Ale căror furnizori de servicii de comunicații electronice le sunt protejate de fapt interesele?

Vis-a-vis de refuzul primit de o companie la solicitarea înscrierii ca membru în ANISP (condiție care trebuie îndeplinită în vederea accesului la punctul Ronix), asociația pare a răspunde la întrebările de mai sus „susținem pe cine vrem, promovăm interesele furnizorilor pe care îi agreăm!” Este interesant de constatat realitatea care se ascunde sub o denumire care impune credibilitate (Asociația **Națională** a Internet Service Providerilor) și un scop nobil declarat.

Este totuși prea dificil să interpretăm inclusiv această neconcordanță, între scopul declarat și cel real, ca fiind bazată pe necunoașterea legislației, și asta pentru că este de notorietate prevederea corespondentă art.56 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, potrivit căreia încălcarea scopului declarat la înființare poate constitui unul dintre motivele pentru care **orice persoană** poate solicita dizolvarea unei asociații, ipoteză pe care nu putem să credem că ANISP nu a luat-o în calcul.

Decizia ANISP contravine reglementărilor privind concurența la nivelul pieței furnizorilor de servicii de comunicații electronice (societățile membre ANISP participând pe piață în calitate de furnizori de servicii internet și servicii ale societății informaționale de tip hosting, la fel ca și compania solicitantă). Interconectarea se prezintă ca o valoare esențială pe piața serviciilor de comunicații electronice, schimbul de trafic și conexiunea directă implicate de punctul Ronix însemnând în primul rând o viteză de acces mai mare pe banda Metropolitană la costuri reduse.

ANISP, prin deciziile consiliului de administrație propriu, avea, într-adevăr, deplină libertate de a accepta sau nu, ca membrii, furnizori de servicii de comunicații electronice, **sub condiția ca prin exercițiul acestui drept să nu fie afectat interesul general al subiecților de drept din domeniul comunicațiilor electronice**. Este prioritară astfel, pe această piață, aplicabilitatea principiilor concurenței loiale și a libertății accesului și interconectărilor. Relevante în această privință sunt Instrucțiunile din 26.03.2004 privind modul de aplicare al regulilor de concurență acordurilor de acces din sectorul comunicațiilor electronice – cadru general, piețe relevante și principii, potrivit cărora, se confirmă, prin pct.1 din introducere, “necesitatea de acces la facilitățile necesare pentru furnizarea serviciilor de comunicații electronice”, statuându-se, în același timp, prin dispozițiile aferente pct.4, faptul că “avantajele acestei piețe de comunicații electronice nu trebuie să fie periclitare de practicile restrictive ale agenților economici – noilor intrați pe piață trebuie să li se garanteze dreptul de a avea acces la rețelele operatorilor de comunicații electronice aflați în poziție dominantă”.

Refuzul de aderare la ANISP și, implicit, la beneficiile interconectării facilitate de punctul Ronix, poate însemna în primul rând eliminarea de pe piață a companiei solicitante, prin imposibilitatea acesteia din urmă de a practica prețurile aferente costurilor mici implicate de interconectare și, în aceeași măsură, prin imposibilitatea acesteia de a presta servicii care, din punct de vedere tehnic, să fie conforme nivelului calitativ de care pot beneficia în mod exclusiv doar membrii ANISP. Înțelegerea practică de membrii ANISP a denaturat astfel concurența de pe piața românească prin încercarea de “eliminarea de pe piață a altor concurenți (...) și limitarea libertății exercitării concurenței de către alți agenți economici.” (art.5 alin.(1) lit.g)). Mai mult decât atât, sectorul de activitate aferent furnizării de servicii Internet este practic restrâns și la dispoziția intereselor membrilor ANISP, care își pot impune pe piață serviciile la prețuri scăzute generate de reducerea folosirii benzii externe datorate interconectării (utilizarea benzii naționale implicând infrastructură proprie și evident, costuri reduse). Altfel spus, se ajunge la situația în care, agenții economici din același sector de activitate nu participă cu aceleași resurse pe piață, unii dintre aceștia fiind lipsiți de anumite facilități tehnice (interconectare) și, în principal, chiar de acelea care țin de însăși natura activității prestate.

De asemenea, în susținerea obiectivelor și principiilor statuate de Directiva Parlamentului European și Consiliului European 2002/19/CE cu privire la accesul la și interconectarea rețelelor de comunicații electronice și a infrastructurilor asociate, transpuse prin prevederile Ordonanței Guvernului nr.34/2002, este instituită “obligația, la cererea unui terț autorizat în condițiile legii, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului”. Corelativ acestei obligații se confirmă existența dreptului de negociere a unui „acord de interconectare cu orice alt operator al unei rețele publice de comunicații, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații interconectate cu rețeaua oricăruia dintre cei doi operatori;”.

Într-adevăr interesul general sau interesul unor **companii care sunt competitori ai membrilor ANISP** poate fi în dezacord cu interesele private ale societăților ce fac parte din asociație sau cu interesele private ale membrilor consiliului de administrație, singurul care poate decide acceptarea ca membru a unei companii și implicit interconectarea acesteia la punctul Ronix.

Mult mai concludent pentru identificarea motivelor care au stat la baza deciziei ANISP este faptul că va fi întotdeauna în beneficiul membrilor ANISP (furnizori recunoscuți de servicii Internet) păstrarea anumitor furnizori de comunicații electronice în afara punctului de interconectare Ronix, deoarece aceasta este singura modalitate prin care oricare dintre membrii asociației ar putea furniza în continuare servicii de comunicații electronice pe bandă externă, cu evidente câștiguri substanțiale datorate costurilor mari (fiind cunoscut faptul că orice furnizor de servicii de comunicații electronice, care nu beneficiază de interconectarea la punctul Ronix, folosește cu precădere banda externă pentru traficul național).

3. A specific Romanian unhappy ending

Din păcate nici instituțiile publice din România nu au intervenit în vederea remedierii acestei situații, preferând să dea răspunsuri în necunoștință de cauză sau să rămână simplii intermediari între compania în cauză și ANISP.

Prezentăm plângerile și adresele înaintate de compania în cauză Consiliului Concurenței și Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, precum și răspunsurile acestora în mod special pentru a fi studiate de persoanele interesate. Fiecare dintre documente conține îndeajuns de multe referințe juridice pentru ca studiul să poată fi complet.

Vezi detalii suplimentare :

1. [Adresă ANRCTI](#)
2. [Adresă Consiliul Concurenței](#)
3. [Răspuns ANRCTI](#)
4. [Răspuns Consiliul Concurenței](#)
5. [Studiu în completare: «Furnizarea de servicii hosting – la limita dintre content și comunicații electronice»](#)